

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt XII. Specimen mendaciorum, quæ Iesuitis tribuit prædicans, in
defensis iam thesibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

CAPVT XII.

Specimen mendaciorum, quæ Iesuitis tribuit prædicans, in defensis iam thesibus.

**Mentitur
prædicans
mentiri Ie-
suitas 1.**

2.

3.

Annotauit circa duas theses 3. & 4. iterum probè à nobis cõstitutas prædicans undecim Iesuitica mendacia, sed planè gemella superioribus. Nam numerat, renumerat, duplicat, multiplicat perturbati sui cerebri figmenta ineptissima, quasi sint Iesuitica, vt ingentè accumulare possit mendaciorum aceruù quem in Societ. Iesu despuat. Hinc §. 39. patrem mutarum esse à Caluino in vitricum illi mendacium est Iesuiticum 18. palpabile, vt inquit, *manibus*. Ibid. mendacium eorum est 19. *Deum Calvinisticum ante præuisum peccatum originale quosdam homines ad mortem sempiternam destinasse sine ulla culpa præcognita*. §. 42. Mendacium 20. est sententiam Caluini esse, homines nudo Dei arbitrio, citra ipsorum meritum prædestinari ad aternam mortem. §. 45. Deum Calvinianum esse iniustum in eo, quod ante præuisam culpam definit poenam, hominemque deinde ad peccatum prædestinet vt in prædefinitam poenam incidat, mendacium est 21. §. 47. mendacium est 22. quod diuersa Caluini loca ad suum institutum cõiungant. §. 50. Deum mandare Sathane oppugnationem hominis (præsertim innocentis) ad malum culpa mendacium est 23. & quidem triplicatum, vt ait. §. 52. Mendacium est 24. quod Caluini phrasin de impulsu Dei impropriam & aliquatenus incommodam, vt loquitur, in sensum magis

magis incommodum & ab authore alienum
 deflexerint. §. 53. Mendacium est 25. homines im-
 probos aterna & secreta Dei voluntati & impulsui
 facere satis, & tamen adhuc peccare. §. 56. men-
 daciū 26. & quidem duplex & valde luculen-
 tum est non posse Dei legem seruari per gra-
 tiam quantamcunq; secundū Calu. §. 59. men-
 dacium est 27. & hoc triplicatū à Caluini Deo
 otiosis verbis & peccatis leuiculis constitutam
 poenam mortis. §. 61. mendaciū & horrendum
 maledictum est conclusio ex sex argumentis
 indubitatis collecta, quod Caluini Deus sit ty-
 rannus, & quidem Herode aliquo & Nerone
 barbarior. Quid est prædicantes dementire, si
 hoc est eos sapere? qd ineptire si istud est gra-
 uiter de rebus cū aduersario dislerere? Vides
 omnia explanata, probata, testata, quæ ab hoc
 prædicante vt mendacia carpuntur; sed quia a-
 liud obiectis respondere nō didicit, quā suum
 illud agreste & Scythicū carmen: clamat men-
 dacium, mendaciū, & ex certis falsa, ex verita-
 tib. mēdacia metamorphosi quadā prædican-
 tica efficit. Agnoscis credo Lector ex his Cal-
 uinoprædicanticum ingenium, quod de Cre-
 tēsi thesauro suo nihil aliud proferre potest,
 quā putidissima mēdacia, quæ alijs impingat,
 vt plurimos habeat sibi simillimos. Sed vale-
 at cū suis figmentis prædicans toties ipse men-
 titus adhuc, quoties Iesuitis mendacium affin-
 xit; toties hallucinatus in suis cēsuris, quoties
 hallucinatos Iesuitas voluit.

Vorstius
 mera som-
 niat men-
 dacia.

De Omnipotentia Dei Calviniani.

THESIS QUINTA.

OMNIPOTENTEM. Corrige hoc, mutatisq; literis pauculis, vt consequentia aptè nectantur antecedentibus, fac ORCIPOTENTEM. Præterquam enim quod talè esse Deum iam descriptum, est necesse; etiam apertè Deum omnipotentem nō esse Calvinus asseuerat. Non illi Deus potest, licet extremum sua potentia exerat, licet sapientissimus Dei filius in cœna nouissima, contrà quam Caluino placuit, asserat, non tamen potest Christi corpus vel simul in cœlis collocare, & constituere sub specie panis ac vini in terris; vel ita infra aut supra cœtos omnes reponere in spatijs vacuis, vt non sit in loco, ac ambiatur superficie corporis continentis; vel sic presens efficere augustissimo sacramento, vt non æquetur, quantum viro debetur, loco. Cur non faciat Deus, (aiunt apud Calvinum orthodoxi, 4. Instit. ca. 17. §. 24. vt caro eadem plura, diuersaq; loca occupet, vt nullo loco contineatur, vt modo & specie careat? Respondet autem Calvinus: Ibid. Insane cur à Dei potentia postulas, vt carnem faciat simul esse & non esse carnem? nimirum, vt hoc Caluino Deus efficere penitus non potest, ita nec ista. Vt exiret æterni Patris filius Christus ex utero Virginis hunc in mundum Virginali claustro non aperto; vt prodiret è sepulchro lapide ad viam patefaciendam non diuulso; vt intraret ad Apostolos cum fores essent clausæ ostio penetrato; deniq; vt cum triumpho beatas iniret sedes cœlo

Calvinistę
qui hanc
potentiam
cōcedunt
Caluino
insaniunt.

*Cælo non perforato, tam non potuit prestare Deus Caluino; Infra in sequentibus articulis. quàm cõde-
re non potest hominem, qui sit animal rationis expertus.*

THESIS SEXTA.

*Sed nihil hoc admirandum: siquidem Caluini-
anus Deus non absolutam sed dependentem ordinari-
amq; tantũ habet potentiam; idq; solum potest, quod
re ipsa vult facere & facit: id autem facere nõ potest,
quod non decreuit facere In Cat. breui ad artic. 1.
hinc illud, 3. Inst. cap. 23. §. 2. Neque commen-
tum ingerimus absolute potentię, quod sicuti
prophanum est; ita merito detestabile nobis
esse debet. Respexit hoc Beza contra Heshufium.
illud Gabrielis Angeli ad Christi Matrem oraculum
Luc. 1. Non est impossibile apud Deum omne verbum:
nec credendum nec vniuersaliter recipiendum
constanter propugnans. Idem post Caluinum &
Bezam protestati sunt Parisiis in Colloquio Spina &
Sureus (Feuardentius lib. 1. Theomachie) Came-
lum siue funem nauticum per foramen acus transire
posse pernegantes, ipsamq; veritatem mentitam fuf-
se volentes, cum ait: Matth. 19. apud homines hoc est
impossibile, apud Deum autem omnia possible sunt.*

THESIS SEPTIMA.

*Quasi verò illi sit difficile panem in corpus; vinum
in sanguinem Christi Domini commutare; cui facilli-
mum fuit, mulierem viuentem in salis statuam; Gen.*

19. Virgam Moysis in serpētem; Exod. 7. aquas in vinum Ioan. 2. conuertere; ipsumq; nihil in cœlum, terram, omniaq; alia ex nihilo facta transfundere, aut quasi magis repugnet rationi, corpus vnum esse in pluribus locis; quam naturam vnā esse in tribus personis, reapse distinctis à se inuicem, sed non à natura; quā essentiam vnā Dei sine sui multiplicatione esse totam in pluribus simul mundis si forent, & totam similiter in singulis eorum; quā hypostasim vnā verbi diuini in duabus esse naturis perfectis dissimillimisq;, à quarum altera nihil sit re diuersum: quā animam hominis vnā, totam esse in toto corpore, & totam simul in pluribus, adeoq; in omnibus partibus, tanquam pluribus in locis, & nihilominus vnā in se permanere. aut denique quasi à corporea mole abiungere ne queat, vel ipsius per locum actualem extensionem, vel alterius corporis vt non sint simul duo, protrusionem; qui ab humana natura in Christo intimam humanitatis subsistentiam, ab undis maris rubri Exod. 14. & Iordanis Iosue 3. hinc atque inde murorum instar consistentibus, innatam ad ima defluendi propensionem à securi ferrea. 4. Reg. 6. & à B. Petri corpore super aquas harente & gradiente, Matth. 14. subsidentis grauitatis actionem; ab igne fornacis Babylonice Dan. 3. puerorum iniectorum adustionem, Luc. 4. à Christi corpore visibili ante & post resurrectionem Ioan. 20. omnem coloris ad circumstantium oculos diffusionem subtraxit, sustulitq; Qui hac & id genus alia potuit, quid est cur à quantitate effluentem occupationem loci cohibere aufer-

re q;

re^q non possit? Iam CREATOREM COELI
& TERRAE, reliquum est vt facias corruptorem.
Sic enim iubet Caluini oraculum: voluntate Dei,
quæ rerum est necessitas, cecidit Adamus, defece-
runt Angeli. Lib. 3. Instit. c. 22 §. 8. 4. 6. 7.

CAPVT XIII.

*Caluinistarum Deum non esse omnipoten-
tem, quod idem in diuersis locis non
possit statuere.*

Multa de hoc argumento ex Catholici^s
Feuardentius lib. 1. Theomachia^e Cal-
uinistica^e. idem persequitur cap. 14. de Deo
Caluinistarum, Becanus; & è Lutheranis fusif-
simè omniū explicat Slusselburgius, art. 3. li.
1. Theologia^e Caluinistarum. Sed opere pre-
tium non est ea huc transferre, Theses à nobis
propositas tuemur contra impudentia^e mini-
strum, mendaciorumq; architectū Vorstium,
& proinde satis ad rem nostram erit, si argu-
mēta in ijs insinuata explicemus, simulq; phi-
losophiam prædicantis oculis omnium subij-
ciamus, idq; breuius quam hactenus, ne tem-
pus, charta, atramentumq; frustra cōsumamus
in mendacissimis mendacijs nullo fructu enu-
merandis & confutandis.

Illud aut principio sumimus, qd cū quæritur, Quid pos-
sītne omnipotens, hoc vel illud efficere, sit omni-
prius potens.